

Edes barátom!

Hadd próbálom fel hatni rád a híres papírral, mely, a miut látszik, hats évi, mesével, volna Jönnösként kérésű. Furcsa! ez a papír jó kértetésű, s még, se két a gyár főnöke alatt, hanem rá kell fogni, hogy angol kértetésű, Minapi leveled nagyon megijesztet volna, ha nem praevenciál, hogy örüljél, mert megpróbáltál a bajtál. De így is kívülről sajnálunk beregségedet, s elvárjuk az aggodalmat, melyet az okozott. Aldadok isse, hogy szerencsédre afelel rajta. A lélet-angina melyről írted, nálam se fokaslan dolgy, azon külsőre, dugy én a vtagna soha se karagtom, de szerencsétetök mentekülai. Egyébiránt ez ráu nem is annyira angina, mint crura vagy pup, minő a madárnak fokott termi, "ki bús, ki rab, halgat, ko, moe, fájik"....

Ezenéigi vizsgálunk még kétfő, egyéb iskolai dolgaink tegnap (21^{én}) négrödsz, ma tehát a két havi müncheni eljeje. Ez nem azért említem, mintha nagyon örülök neki, de mert nem tudom, hogyan történik el. Laci fiam ma indult Skalonsára, bátyjával, alkalmat lévén egy tanulóval Német, s oda látása már nincs semmi. Elő expediciója a jattyinok sülte, néhán, de hadd próbáljék, mert igen gyáva, pedig már 12 éveses, Külső, ben jól tanult, most is 2-é az országában, — de a csombókat még se tudja. — Nagyó collegát vártam az érettségi vizsgákra, mert irta volt, s én tudtam vele a körülményeket, — de elmaradt, nem tudom, miért. Külsőben nehogy akk vélt, hogy maga az öreg akart megérni, hanem való, mi fűtéz volt volna. Skalonsra rá félig meddig, gondolom, hogy majd rábeszél, hogy kísérjem el Miskolcra, par compagnie meg is tettem volna, talán, de magam veszel s felet usnak indulni. Miskolcra, mondom, mert Skalonsra ugy se mentem volna, mert, a mint írod, Közünk és községek valami van! Van bizony: 30 mérföld távolság, egye a f...!

Hogyan se mita, hogy is érdekes ki vgya a pennád orra, Közünk és községek van ak ok! Ha se tudta valakit, jó, én nem tudok semmit, a mi fontosabb volna a Skalonsai dírtónál, melyet úgy megsejttem. De hiába, nem lehet mindig úgy, a mint akarna az ember. Kérdelem, ha te az én helyemben volnál, s az én barátságom és körülmelegem annyi nagy prívü alvórasra volna képes, mint a tied: elfogadnád-e sőtlem mind annyiszor, valahányszor én unoználak? Nem, bizonyosan nem; te is akk mondandó, a mit mi: tot lesz! El' er legyen ultimatum a látogatási pörben.

Mensovics, a mint olvashatod, elhagy bennünket. Sajnálatom. Igen jó fiú volt. Ki csinálja elcsúszul a charitativitást, melyekben ő oly nagy mértékben, amikor a mi megerősítésekünk (8-ónké) megjött, kitárgyi nem volt a meg, erőfeszítést köze. Mensovics társaságát lerajzoltatta hogy egy kézben fűrdik, s alsó írta: St. Sándor a kormány meg nem erőfeszítés, veses fiú, Dobos erőfeszíti magát. Van itt a természetrajznak egy tanára, ki nagy költővel állatörvös enközölőket hozatott, azonban, nem ésszerűen hirtén, megeddig sem mire se bírta menni a tömészet. Azt az ember roppant nagybecsű. Mensovics kapja, rajzolatot egy állat, valva mindennemű peserényével, mellé a mondott kollegái, aláírva: L. profesor, állatörvös működésében." — Legyen, jobban a keeskenésiek, mindenféle profesztorokat találva, miután a director, látogat én, ki látja is meg vagy 6 ember nem fogadta el, Mensovics ilyen ötletre jött. Van itt egy államhivatalnok — előbb orvosi mester — ki, ma, gyar leírta nem átalta azon nemet foglalatosságát felváltatni, hogy egy Deverka fekével — minőben a Cluterás halogatott hordja — naponta be járja az uszadékát, s a paj-kosarasson ebelet elfogja, Dobos a láda szelibe, s vize nyírni. Mensovics a Drót-hurkot, melylyel a kutyák-ma, nipularis töltésit, a keeskenési depusauvot keribe adja, kik kerül, gént a mi gymnasiumunkat, aláírva: „a keeskenésiek profesztor fog, doznak." stb. — Ily jó kedély igen nagy jöttekémény volt ránk, melan cholicus emberekre néve.

Regény Tomorom hányalából néhány igen jó s igen szép kötetű könyvet kaptam emlékül: a külföldi költészet remekait. Négy aranya volt: keső kötetül 20 frankos napoleon; ebelet gyermekeknek küldték el a pütlök. Regény fiú!

Tomori 5 arany jutalmat tesz fel ez évben, legjobb tanítványom Márnára. Két fiú volt kiküzdő a többi felett: egy lyricus és egy epicus. Amax egy nagy füzet verset adott, melyet általában véve nem roppant, bat, mint a legifjabb töltői nemzedék nyomtatott művei: ez egy epave, 5 ebeletben, Ebeletök cím alatt (Toldi művészetben) melyhez Kínási kutyá se lehet. Megszoktam a jutalmat, Neveket Hagymási és Sütády (ez a halati pap fia).... majd nem „Sütágyi és Hagymási."

Czelder Márton is felszólított, hogy írjad a tozoneri napszabó, Sívessu lexem volna: de nem győztem én, barátom! Lyrai emulim ity egy hangú életem, mi sincs: epikai, vagy balladai jelző nem lehet írni, min den pütygessé: ahhoz tárgy is kell, mely engedelj magát hüllően felvétel, gorn. (Ez a szép magyaroság az utókor Márnára tettem it).

Palóczy Abrám közzinnim és közzinnim nével, fadarasát a papír-
nygben. Sajnálom a kettős gyárat, mely éke, s neki is válfalnak,
ha egyszer elég nem volna egy leveles írni. De, éke, kőhain,
nem is írtaol meg, mennyi' kellett a papírére. Közelebb ne felejtél
el, hogy megküldhessem.

Julisa iránti aggodalmosod talán nagyon is komoly. Többör
nem hagyta fellejini, s ő könnyen beleügyödött. Berzig Jolgowott
arrán női munkái is eleget: nelem inget varrt, és egy pompás
abroch ^{korogol} ~~korogol~~, két barátnéjával, az urávalalhoz, ajándékul. Örülök
ennek, bár egy kis közlegbe kerül, mert a fruskák magától jöt,
fel a kegyeletes emére, midin ^{itt} ~~itt~~ ^{előtör} ~~előtör~~ ^{communicál} ~~communicál~~. Csak úgy ar
a női szív, míg romlattan, tiszta! Egy hívány kávé arsalon ~~ar~~
áll a vens kenyér, a helyett csinálnak egy gyönyörű, virágos és
kelyhes perisöt, közepén a kúvéri barátnéval. Gyönyörű műfere.
Armban ez tiszta, nem szabad tudni senkinek, hogy meglepő legyen
az ajándék; (tehát el ne mondja P. r. unak!). -

Látod mi fiam, ha akarom és kellő rosz penám van, tu,
dol am én írni úgy, hogy a tied hozzá képest Calligraphus.
De se baj! ne arz nérd hogy írnam, hanem mid. Ma' pedig a
tartalmammal val meglehetve elégedve.

A mit verseim bírálatáról mondan, abban nagy rejté igarad
van, de ha nem volna is egészen, megis beülnöm kellene baráti örök
teségedet. Ha engem ismered, tudhatod, hogy nelem nem ar a bajom,
hogy sokat tartok magamról, hanem, hogy minden dicséradak dicsra,
ra nem vagyok meggyöződve ar is kelyeségéről melyen járnam járok,
s nem tudom báhványörni kedves früteményimel. Most már ugyan
csak foly a vita, csak egymái hájába ne kapjanak éitem! En pe,
dig nevesem ar ezék bókagei harcrot; de minel jólnek bele. A historia
egykor felesem is kimondja reitre hajlatlan itelelet, addig halgassunk. -

Reméljék, a keves komáru annygy erőpöde és épülve fog hara,
jöní Hajnáčekörül. Adja tsten. Ar én öregem lába is fáj, de
moskában mégsem halom annygy panaszkodni, mint a tavasznál.
Ő is arz mondja, hogy ir erüttal, de nem tudom, el kértüthet-e vele,
míg levelem bekárom, mert akké málejt nem várook vele. Saját
ságn, hogy valakánykor valamely levelem felben, vagy perséttes,
leu marad, arz nevesem nem küldöm el. Nozzád, a mióta toszidat

vettem, háromszor kerültem bele, ismi, de vagy kizavartat belőle, vagy kedélyem volt irgalmatlan, félbe maradt mindig. Így vagyok a költészetekkel is, kivált ha valamelyiket töredékben más előtt felolvastam. Jónak se leszül ar el.

Hát az a gyatáras hangúly-pert olvasod-e? Példá nem annyira, hanem érdekes volt, hogy ezeket költött. Eddig t. i. én is hittem, hogy van grammaticai hangúly, azaz minden magyar szóval első tagja megnyomatik. Nem vizsgálta, de annyira fejezték a fület, hogy elhívtam. Akkor, van most, figyelmeztetve a dolgot, rájöttem, hogy a magyar nyelvben afféle hangúly (mint a német gyök szótagban) nem létezik; egy szótag nincs, mely néha hangsúly nélkül is ne mondanék a beszédben. Hanem van próhész, vagy logikai hangsúly, vagy hangemelei a beszédben, s minthogy ez többnyire a első tagjai nyomja meg, onnan csinálták az elfős. Ha ezt mondóm: "keresem": igaz, hogy az első tagot megnyomom, mert ez egy mondat, tehát tv, gicai hangnyomattal ejtem ki: de ha már ezt mondóm: "nem keresem", keresem, nem látni a fület, bármily kicsi is az, mely a szó-szótagon legközelebb hangsúlyt éreke. Tudom, hogy se az efféléken rögzely gondolkodni: de ha megis ama pert olvasod, én tudok véleményemet. Egyik félnek hines igazsága.

De beáram levelemet, melytől jobban elajándékosk, - már is grammatikailag vizsgálva estem. Áldjon meg a jó isten, kedves Mikám, hogy még jóra pereskedtek egymást, úgy mint eddig. Csütörtök éretünk kedves Emidex (nem Emi, mint te írtad) és Péterédat, vagy ha már több is van, aré is. Teleségem majd megemeri kerék, lábát, hogy barackleguári nem főzhet pámosolra: az idén egy átalában, nem lehetett még barackot kapni. Valami apró-tegeri v. sárga barackot meg is vettem, de én mondtam, hogy abból ne főzzön. Az, taliban a vidéken kevés és rossz gyümölcs van, de köztől lesz. Öleltek, édesem, s maradj viláig végeig

igaz barátod
Aranydános

